

Publicerad 2008-09-15 14:41 av Karvo

Comeback?

Skelett om hösten

September vandrar vidare som om ingenting har hänt
obönhörligen och sakta brinner björkarna upp
de färdas från blomning till skelett när de kalla vindarna klär av dem.

Hösten dör utan för fönstret och ramar in mitt minne av dig

Jag älskar den kalla och klara luften
en kärlek som vi delade
rök kommer ut min mun när jag andas
och jag kommer aldrig att förstå varför

en blomma måste vissna
varför den kalla klara luften inte kan läka alla sår

Jag vet att snön kommer snart
Klä skeletten i glimrande kappor som de stolt kommer att bära
Lysa upp den värld som solen glömt

som jag så lätt glömmer

Du är en unik snöflinga
skrev jag till dig en gång
när en tidig snöflinga smälter i min hand
vet jag att det kommer att singla ned fler
som håller varandra i handen

är starka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karvo med Poeter.se id #14296 innehar upphovsrätten